

dr n. med. Janusz Ostrowski

III Oddział Chorób Wewnętrznych i Nefrologii

Wojewódzki Szpital Specjalistyczny

87-800 Włocławek

AUTOREFERAT

1. Wykształcenie, rozwój naukowy i praca zawodowa.

Kierowanie III Oddziałem Chorób Wewnętrznych i Nefrologii Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego we Włocławku oraz Stacją Dializ Diaverum we Włocławku są podstawowymi dziedzinami mojej działalności praktycznej i zawodowej, a historia medycyny, zwłaszcza historia nefrologii i leczenia nerkozastępczego w Polsce i na świecie, moim aktualnym głównym kierunkiem działalności naukowej.

W 1979 roku ukończyłem studia medyczne na Wydziale Lekarskim Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie i otrzymałem tytuł lekarza. Bezpośrednio po zakończeniu studiów, w listopadzie 1979 roku rozpocząłem pracę zawodową w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym we Włocławku. Po rocznym stażu podyplomowym zostałem zatrudniony w III Oddziale Chorób Wewnętrznych Szpitala na stanowisku młodszego asystenta. W 1982 roku, po zdaniu egzaminu państwowego uzyskałem I stopień specjalizacji w dziedzinie chorób wewnętrznych pod kierunkiem dr med. Andrzeja Kunkla. W latach 1982 – 1985 byłem asystentem Oddziału i jednocześnie, będąc jeszcze młodym lekarzem, pełniłem już obowiązki Zastępcy Ordynatora III Oddziału Chorób Wewnętrznych Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego we Włocławku. W 1985 roku po otwarciu szpitalnego Ośrodka Dializy Pozaustrojowej zostałem jego Kierownikiem i funkcję tę pełniłem do 1994 roku. W 1986 roku, także pod kierunkiem dr med. Andrzeja Kunkla, uzyskałem II stopień specjalizacji w dziedzinie chorób wewnętrznych. W 1991 roku, po zdaniu egzaminu państwowego, uzyskałem II stopień specjalizacji w dziedzinie nefrologii pod kierunkiem wybitnego polskiego nefrologa, Prof. dr hab. med. Andrzeja Manitiusa, Kierownika Kliniki Chorób Nerek Akademii Medycznej w Gdańsku. Na przełomie lat 1993 i 1994 tworzyłem koncepcję rozszerzenia działalności Ośrodka Dializy Pozaustrojowej i jednocześnie kierowałem

organizacją nowego Oddziału Nefrologii i Dializoterapii Szpitala Wojewódzkiego we Włocławku, którego zostałem Ordynatorem w wyniku przeprowadzonego postępowania konkursowego. Wiązało się to z organizacją bardzo skomplikowanego i trudnego nadzorowania przenosin Ośrodka Dializ do nowego obiektu. W tym zakresie współpracowałem bardzo ściśle, otrzymując duże wsparcie, z Prof. Bolesławem Rutkowskim, ówczesnym Konsultantem Krajowym w dziedzinie nefrologii, a także z Dyrekcją Szpitala i Lekarzem Wojewódzkim. Do największych osiągnięć organizacyjnych na tym stanowisku należał rozwój i unowocześnianie terapii za pomocą hemodializ. Polegał on na wprowadzaniu modyfikacji leczenia, stosowaniu najnowocześniejszego sprzętu, ustawicznym szkoleniu personelu. Obecnie tą metodą jest leczonych 150 pacjentów. Innym osiągnięciem było wprowadzenie w 1995 roku programu Ciągłej Ambulatoryjnej Dializy Otrzewnowej, a w 2001 roku programu Automatycznej Dializy Otrzewnowej. Program ten realizowany jest do chwili obecnej, a tymi metodami leczenia nerkozastępczego leczonych jest aktualnie 29 pacjentów. Po reorganizacjach szpitalnych i zmianie nazwy, w 2006 roku zostałem Ordynatorem III Oddziału Chorób Wewnętrznych i Nefrologii i funkcję tę, już jako Kierownik Oddziału pełnię do chwili obecnej. Od 1986 roku pracuję także w Poradni Nefrologicznej początkowo należącej do Zespołu Wojewódzkich Poradni Specjalistycznych we Włocławku, następnie do Wojewódzkiego Szpitala we Włocławku, Stacji Dializ Gambro, a obecnie Stacji Dializ Diaverum we Włocławku. Jako kierujący tymi jednostkami organizacyjnymi ściśle współpracuję z Prof. Jackiem Manitiusem, Konsultantem Wojewódzkim ds. Nefrologii oraz regionalnymi ośrodkami nefrologicznymi i dializacyjnymi województwa kujawsko-pomorskiego.

W 2004 roku uzyskałem tytuł doktora nauk medycznych w Akademii Medycznej w Gdańsku po obronie pracy doktorskiej zatytułowanej „Współzależność pomiędzy spostrzeganiem siebie, a jakością życia u pacjentów leczonych przy pomocy dializ”. Promotorem przewodu doktorskiego był wybitny polski nefrolog, Prof. dr hab. med. Bolesław Rutkowski. W pracach przygotowawczych współpracowałem z Kliniką Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych AM w Gdańsku kierowaną przez prof. B. Rutkowskiego, Kliniką Nefrologii i Chorób Wewnętrznych Akademii Medycznej w Bydgoszczy kierowaną przez prof. Jacka Manitiusa i Kliniką Psychiatrii AM w Gdańsku kierowaną przez prof. Jana Landowskiego.

W 2002 roku odbyłem tygodniowy staż w Klinice Nefrologii Uniwersytetu w Lund w Szwecji, który był konsekwencją rozpoczętej przeze mnie wieloletniej współpracy z

wymienioną Kliniką i kierującym w tej klinice ośrodkiem dializ, doktorem Janem Kurkusem. Klinika Nefrologiczna w Lund, pierwsza w Europie, zorganizowana przez prof. Nillsa Alwalla, miała bardzo duży wpływ na rozwój dializoterapii w Polsce. Wielu polskich lekarzy, późniejszych profesorów, odbywało staże w tej Klinice przed wprowadzeniem w Polsce leczenia nerkozastępczego za pomocą hemodializ jako rutynowego leczenia chorych z przewlekłą niewydolnością nerek.

W 2005 roku, po reorganizacjach, zostałem także Kierownikiem Stacji Dializ Gambro a od 2008 roku Dyrektorem Stacji Dializ Diaverum we Włocławku. Od 2013 roku pełnię funkcję Dyrektora ds. Dializy Otrzewnowej w Diaverum Polska. Od dwóch lat jestem również członkiem grupy Peritoneal Dialysis Global Team w firmie Diaverum, międzynarodowej firmy zajmującej się wykonywaniem procedur nerkozastępczych, hemodializy, dializy otrzewnowej, transplantacji nerek, a także prowadzeniem opieki ambulatoryjnej i szpitalnej w zakresie nefrologii w Europie, Ameryce Południowej, Australii i Azji. Stacja Dializ Diaverum we Włocławku jest jedną z największych stacji dializ w Polsce, mającej pod swoją opieką ponad 180 pacjentów z przewlekłą niewydolnością nerek leczonych za pomocą hemodializ i obu metod dializy otrzewnowej.

Jako Ordynator, a następnie Kierownik oddziału Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego (obecna nazwa) byłem kierownikiem specjalizacji I i II stopnia w zakresie chorób wewnętrznych 5 moich Asystentów. Na początku lat osiemdziesiątych, przez 1 rok, jako asystent III Oddziału Chorób Wewnętrznych Wojewódzkiego Szpitala we Włocławku, zdobywałem pierwsze doświadczenie w prowadzeniu zajęć dydaktycznych prowadząc zajęcia ze studentami Akademii Medycznej w Łodzi w ramach Zespołu Nauczania Klinicznego Akademii Medycznej w Łodzi w zakresie chorób wewnętrznych. Wielokrotnie byłem członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej przeprowadzającej egzaminy specjalizacyjne w dziedzinie nefrologii organizowane w Klinice Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych w Gdańsku jako przedstawiciel Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego. Brałem także udział w konkursach wybierających ordynatorów Oddziałów szpitalnych, jako członek Komisji Konkursowej, a także wielokrotnie jako jej Przewodniczący z ramienia Izby Lekarskiej.

W czasie mojej kariery zawodowej uczestniczyłem w kilkuset kursach, konferencjach naukowych i szkoleniowych w kraju i za granicą. Dotyczyły one zakresu chorób wewnętrznych, w tym głównie nefrologii i leczenia nerkozastępczego, ale także kardiologii,

gastroenterologii, diabetologii i innych podspecjalności. Uczestniczyłem regularnie w programie doskonalenia zawodowego. W latach 2001-2003 uzyskałem 325 punktów edukacyjnych. Podobnie było w następnych latach.

W 2002 roku uzyskałem certyfikat „Good Clinical Practice for Investigators” pod patronatem Association for Good Clinical Practice w Polsce, który pozwolił mi na prowadzenie badań klinicznych jako główny badacz ośrodka.

W 2006 roku odbyłem w Warszawie szkolenie pt.: „Umiejętności lidera” organizowane przez Krauthammer International. To szkolenie pomogło mi w zasadniczy sposób w późniejszym kierowaniu dużymi zespołami ludzkimi w pracy szpitalnej, zwłaszcza lekarzami i pielęgniarkami.

2. Działalność naukowa – główne kierunki.

Moje zainteresowania naukowe i badawcze dotyczą wielu aspektów medycyny klinicznej w zakresie chorób wewnętrznych i nefrologii jak i historii medycyny, zwłaszcza historii nefrologii i leczenia nerkozastępczego w Polsce. Do głównych nurtów moich zainteresowań naukowych należą:

1. Problematyka jakości życia wśród chorych leczonych nerkozastępczo za pomocą hemodializ jak i dializ otrzewnowych.
2. Zagadnienia dotyczące leczenia nefroprotekcyjnego i znaczenia wolnych rodników w nefrologii.
3. Opisy kazuistycznych przypadków klinicznych w przebiegu zatruc, czy innych chorób ogólnoustrojowych.
4. Przeglądowe opracowania dotyczące zaburzeń metabolicznych i powikłań nefrologicznych w cukrzycy, występowania ostrej niewydolności nerek.
5. Zagadnienia dotyczące początków rozwoju nefrologii i leczenia nerkozastępczego w Polsce, które stanowią obecnie główny kierunek moich prac naukowych.

6. Informacje dotyczące czynnego udziału w konferencjach, zjazdach i sympozjach naukowych.

7. Udział w badaniach klinicznych.

8. Zagadnienia dotyczące dializy otrzewnowej.

Poniżej przedstawię szczegółowe omówienie wszystkich publikacji w kolejności zgodnej z wymienionymi powyżej grupami zagadnień.

2.1. Problematyka jakości życia wśród chorych leczonych nerkozastępczo za pomocą hemodializ jak i dializ otrzewnowych.

Zagadnieniem jakości życia u chorych dializowanych zainteresowałem się pod koniec lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia. W 1999 roku w czasie XI Konferencji Naukowo-Szkoleniowej PTN w Polanicy Zdroju przedstawiłem plakat „Spostrzeganie siebie w sytuacji dializowania”, a w 2000 roku w czasie XII Konferencji PTN w Bydgoszczy doniesienie ustne „Wpływ erytropoetyny na percepcję siebie pacjenta hemodializowanego”, które w formie streszczenia zostało opublikowane w „Postęпах medycyny klinicznej i wojskowej” Ukoronowaniem tych badań była obrona na Akademii Medycznej w Gdańsku w 2004 roku mojej pracy doktorskiej zatytułowanej „Współzależność pomiędzy spostrzeganiem siebie, a jakością życia u pacjentów leczonych przy pomocy dializ”, której promotorem był prof. dr hab. med. Bolesław Rutkowski, Kierownik Kliniki Chorób Nerek tejże uczelni. W 2010 roku praca „Obraz siebie osoby w sytuacji choroby przewlekłej” została opublikowana w Roczniku Naukowym Kujawsko-Pomorskiej Szkole Wyższej w Bydgoszczy, a w 2012 roku w czasie 49 Kongresu ERA-EDTA w Paryżu zaprezentowałem plakat „Psychological aspects of the Quality of Life in dialysed patients”, który został następnie opublikowany w formie streszczenia w *Nephrol. Dial. Transplant* 2012, 52, suppl. 2. Wnioski jakie wyciągnąłem w wyniku przeprowadzonych badań pozwoliły mi na lepsze rozumienie potrzeb i sytuacji pacjentów dotkniętych przewlekłym i ciężkim schorzeniem jakim jest przewlekła niewydolność nerek i konieczność dializowania.

2.2. Zagadnienia dotyczące leczenia nefroprotektoryjnego i znaczenie wolnych rodników w nefrologii.

Zagadnienia nefroprotekcji były moim kolejnym tematem zainteresowań badawczych. W 1997 roku w czasie V Konferencji Nefrologicznej Oddziału Gdańsko-Pomorskiego PTN w Ciechocinku wygłosiłem wykład „Znaczenie wolnych rodników w nefrologii”, który następnie opublikowałem w 2000 roku w formie artykułu poglądowego „Wolne rodniki w nefrologii” w Nefrologii i Dializoterapii Polskiej. W 2001 roku w Nefrologii i Dializoterapii Polskiej opublikowałem w formie streszczenia, pierwsze wyniki 3-miesięcznej obserwacji autorskiego badania klinicznego o nazwie TRINEF o wpływie trimetazydyny na progresję niewydolności nerek. 6-miesięczną obserwację zastosowania trimetazydyny zaprezentowałem w formie plakatu w czasie XIII Konferencji naukowo-Szkoleniowej PTN w Szczecinie w 2002 roku. „Ocena wpływu trimetazydyny na przebieg przewlekłej niewydolności nerek na podstawie jednorocznej obserwacji” zostało zaprezentowane w czasie X Włocławskiej Konferencji Nefrologicznej w Ciechocinku w 2002 roku. Temat nefroprotekcji jest teraz jednym z bardziej popularnych, ważnych i interesujących tematów w dziedzinie nefrologii, a także w kardiologii interwencyjnej.

2.3. Opisy kazuistycznych przypadków klinicznych w przebiegu zatruc, czy innych chorób ogólnoustrojowych.

Publikację ciekawych przypadków kazuistycznych rozpocząłem w roku 1994. Wtedy to wspólnie z prof. W. Chrzanowskim i prof. W. Perczyńską - Partyką z Akademii Medycznej w Łodzi opublikowaliśmy w Polskim Archiwum Medycyny Wewnętrznej pracę zatytułowaną „Rzadki przypadek osteodystrofii nerkowej w przebiegu krańcowej niewydolności nerek i wtórnej nadczynności przytarczyc”. W pracy omówiono patogenezę, opis kliniczny przypadku oraz skomplikowane leczenie naprawcze pacjenta leczonego od wczesnego dzieciństwa za pomocą hemodializ. Po wielu latach, w 2010 roku, przypadek ten znalazł się także w programie 8th Conference on Kidney Disease in Disadvantaged Populations w Kanadzie jako część pracy prezentującej podobne przypadki występujące w Polsce pt.:

„Sagliker syndrome in disadvantaged populations”, która następnie została umieszczona w pokongresowej książce streszczeń. Współautorem tego doniesienia była prof. Alicja Grzegorzewska z Poznania. Pozostałe opisy przypadków kazuistycznych były prezentowane w formie abstraktów w czasie Kongresu ERA-EDTA w Amsterdamie w 1996 roku („The report of 4 cases of intoxication with carbon tetrachloride with resulting acute renal failure”), w czasie Konferencji PTN w Polanicy-Zdroju w 1999 roku („Spontaniczny krwiak mięśni prostych brzucha u 61-letniego hemodializowanego pacjenta”, „Spontaniczny krwiak śródmózgowy u 16 letniego chorego objętego programem powtarzanych hemodializ” i „Opis 4 przypadków ostrej niezapalnej niewydolności nerek w przebiegu rabdomiolizy”), streszczenie pracy „Haemorrhagic disturbances in haemodialysed patients – a description of three cases” zamieszczone w Abstracts Book po Kongresie EDTA w Nicei w 2000 roku.

2.4. Przeglądowe opracowania dotyczące zaburzeń metabolicznych i powikłań nefrologicznych w cukrzycy, występowania ostrej niewydolności nerek.

Opracowania dotyczące tego tematu były przygotowane jako wspólna praca ośrodków nefrologiczno – dializacyjnych regionu kujawsko – pomorskiego i pomorskiego. Głównymi tematami tych prac była ocena dostępności i wyników leczenia nerkozastępczego u chorych z nefropatią cukrzycową (Pol. Tyg. Lek. 1995), ocena potencjalnych dawców rodzinnych w regionie kujawsko – pomorskim (streszczenie PTT, 2000), ocena skuteczności leczenia hiperfosfatemii u pacjentów przewlekłe hemodializowanych za pomocą preparatu Renagel (Nefrol. Dial. Pol. 2001), zaburzenia metaboliczne u chorych rozpoczynających leczenie hemodializami w regionie kujawsko-pomorskim (Nefrol. Dial. Pol. 2001), ostra niewydolność nerek w regionie kujawsko – pomorskim (Problemy Lekarskie, 2001), analiza zgonów chorych z przewlekłą niewydolnością nerek w okresie 2,5 roku hemodializ oparta na wybranych parametrach występujących w dniu pierwszej w życiu hemodializy (Medical and Biological Sciences, 2009). Wymienione prace są dobrym przykładem na możliwą współpracę naukową pomiędzy różnymi ośrodkami badawczymi.

2.5. Zagadnienia dotyczące początków rozwoju nefrologii i leczenia nerkozastępczego w Polsce, które stanowią obecnie główny kierunek moich prac naukowych.

Zagadnieniami historii medycyny zacząłem się interesować od początku lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia. Początkowo dotyczyły one prowadzenia działalności kronikarskiej organizowanych regularnie przeze mnie ogólnopolskich i regionalnych konferencji naukowo-szkoleniowych Oddziału Włocławskiego Towarzystwa Internistów Polskich i Oddziału Gdańsko-Pomorskiego Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego, a także konferencji organizowanych z okazji rocznic działalności kierowanych przeze mnie Oddziału Nefrologii i Ośrodka Dializ. Materiały te były drukowane początkowo w miesięczniku „Polskie Archiwum Medycyny Wewnętrznej”. Od 2009 roku publikuję również opracowania dokumentujące coroczne Konferencje Naukowo-Szkoleniowe PTN, a także podsumowania osiągnięć polskich nefrologów podczas odbywających się Kongresów Europejskiego Towarzystwa Nefrologicznego-Europejskiego Towarzystwa Dializy i Transplantacji, największego w Europie towarzystwa nefrologicznego. Te prace ukazują się w kwartalniku „Nefrologia i Dializoterapia Polska”.

Również od 2009 roku publikowałem laudacje dotyczące wybitnych postaci polskiej nefrologii (prof. Stefan Angielski – wybitny polski biochemik, prof. Bolesław Rutkowski – wybitny nefrolog, współtwórca programu rozwoju dializoterapii w Polsce), a także artykuły wspomnieniowe obejmujące polskich i zagranicznych uczonych mających wielki wkład w rozwój nefrologii i leczenia nerkozastępczego: prof. Willema Kolffa (pionier hemodializy na świecie), prof. Andrzeja Steciwko (wybitny polski nefrolog), prof. Stanleya Shaldona (światowej sławy nefrolog, który wprowadził metodę leczenia domowego dializami). W przygotowaniu jest także szersza publikacja dotycząca wspomnianego wcześniej Ośrodka Dializ w Lund w Szwecji i jej wpływu na rozwój dializoterapii w Polsce.

W latach od 2007 do 2010, w wydaniach książkowych zatytułowanych „Leczenie nerkozastępcze” (dla lekarzy), „Leczenie nerkozastępcze w praktyce pielęgniarskiej” i „Leczenie nerkozastępcze, poradnik dla pacjentów i ich rodzin” współpracowałem wspólnie z prof. B. Rutkowskim i dr hab. Przemysławem Rutkowskim w opracowaniu rozdziałów

omawiających historię leczenia nerkozastępczego w Polsce z nakreśleniem rysu historycznego obejmującego również rozwój tej metody leczenia na świecie.

Bardzo istotnym elementem działalności na arenie międzynarodowej w dziedzinie historii nefrologii są przygotowane wykłady i prezentacje plakatowe prezentowane w czasie kongresów Międzynarodowego Stowarzyszenia Historii Nefrologii w Taorminie we Włoszech (2008), w Toruniu (2010) oraz w Patras i Olimpi w Grecji (2013), które zaowocowały siedmioma publikacjami w „Journal of Nephrology”, czasopiśmie o zasięgu światowym. Prace dotyczyły wielu wybitnych polskich postaci reprezentujących medycynę polską, nie będących nefrologami, a mających znaczący wpływ na późniejszy rozwój nefrologii. Do omawianych przedstawicieli należą: Tadeusz Reichstein (urodzony w moim rodzinnym mieście odkrywca kortyzonu, laureat nagrody Nobla w dziedzinie fizjologii lub medycyny w 1950 roku), Marcelli Landsberg, Henryk Gnoinski i Tadeusz Szenkier (pionierzy dializy otrzewnowej w Polsce, mało znani w Polsce, których prace eksperymentalne dotyczące dializy otrzewnowej były doceniane w skali światowej), Leon Marchlewski (urodzony we Włocławku, późniejszy profesor i Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, pionier chemii lekarskiej, nominowany do Nagrody Nobla w dziedzinie chemii), Mikołaj Kopernik (astronom i lekarz, odnosił się w swoich publikacjach do chorób nerek), Jędrzej Śniadecki (wybitny polski chemik i lekarz mający wkład w rozwój nefrologii; w swoich publikacjach przedstawiał bardzo dokładne opisy dotyczące kamicy układu moczowego, a także obserwacje kliniczne, które obecnie mogłyby być uznane za pierwsze opisy odruchu nerkowo-nerkowego, jego obserwacje dotyczące występowania krzywicy są uznane na świecie jako te, które przyczyniły się do odkrycia wit. D3), Samuel Goldflam (wybitny neurolog, autor opisu znanego objawu nazwanego jego imieniem znanego przez każdego studenta i lekarza) i Józef Dietl (wybitny internista, profesor i Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, opisał objaw nazwany „kryzą Dietla” do chwili obecnej używany przez urologów, prezydent Krakowa).

Uzupełnieniem cyklu przedstawiających wybitne postacie w medycynie był wykład na zaproszenie organizatorów pt.: „Patroni niektórych szpitali klinicznych w Polsce” zaprezentowany w czasie X Katowickiego Seminarium „Postępy w nefrologii i nadciśnieniu tętniczym”, a następnie opublikowany w czasopiśmie wydanym przez Medycynę Praktyczną pod takim samym tytułem. Opisy dotyczyły profesorów Jana Mikulicza-Radeckiego - światowej sławy chirurg, Antoniego Stanisława Jurasza - laryngolog, Heliodora Świącickiego

- ginekolog, Witolda Orłowskiego - wybitny polski internista i doktora Andrzeja Mieleckiego
- ginekolog.

W 2012 na łamach „Archiwum Historii i Filozofii Medycyny” ukazał się artykuł na zaproszenie Redakcji czasopisma zatytułowany „Profesor Marceli Landsberg – jeden z pionierów polskiej nefrologii”. W artykule przedstawiony jest życiorys Profesora oraz liczne nieznane osiągnięcia w zakresie nefrologii, obejmujące patofizjologię, klinikę, leczenie dietetyczne i eksperymentalne leczenie dializą otrzewnową. Niektóre z tych osiągnięć mogą być uznane za osiągnięcia o skali światowej.

W 2013 roku rozpocząłem przygotowywanie i publikowanie cyklu prac omawiających Członków Honorowych Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego. Artykuły ukazują się co kwartał w „Forum Nefrologicznym”. Dotychczas ukazało się 6 biografii: o prof. Tadeuszu Orłowskim (wybitny polski nefrolog i transplantolog), prof. Janie Nielubowiczu (chirurg, który wykonał pierwszy udany przeszczep nerki w Polsce), prof. Zygmuncie Hanickim (wprowadził leczenie dializami w regionie krakowskim), prof. Auguście Heidlandzie (wybitny nefrolog o skali światowej), prof. Alfredzie Sicińskim (uczestnik pierwszej dializy otrzewnowej w Polsce), prof. Franklinie Epsteinie (wybitny amerykański nefrolog, ekspert w dziedzinie patofizjologii nerek i układu moczowego). W przygotowaniu jest już praca o kolejnej wybitnej postaci polskiej nefrologii, profesorze Andrzeju Manitusie, moim kierowniku specjalizacji w zakresie nefrologii.

Kolejną i najpoważniejszą pracą wykonaną wspólnie z prof. Bolesławem Rutkowskim było wydanie dwóch monografii dotyczących historii leczenia nerkozastępczego w Polsce. Pierwsza ukazała się w 2011 roku i była zatytułowana „Początki dializoterapii w Polsce”, a druga w 2014 roku i jest zatytułowana „Dzieje dializy otrzewnowej w Polsce”. Pierwsza praca obejmuje głównie historię rozwoju hemodializy. Obie monografie zostały wydane przez wydawnictwo medyczne Via Medica z Gdańska. Są to pierwsze w kraju tak szerokie monografie omawiające historię leczenia dializami, hemodializą i dializą otrzewnową w Polsce z bardzo bogatym materiałem fotograficznym wydane dodatkowo w dwóch wersjach językowych, polskim i angielskim.

Przygotowując wszystkie moje prace omówione powyżej zbierałem osobiście publikacje, (często bardzo trudno dostępne) z bibliotek uniwersyteckich, miejskich i lekarskich, wizytowałem miejsca urodzeń bohaterów prac, z wieloma odbywałem rozmowy bezpośrednie, nawiązywałem kontakty z Rodzinami i jednostkami w których pracowali, od

których otrzymywałem dokumenty i zdjęcia, odwiedzałem miejsca spoczynku, osobiście wykonałem dużą dokumentację fotograficzną. Wszystkie te działania miały na celu jak najlepsze zapoznanie się z zagadnieniami i tematami, które zamierzałem opisać w swoich publikacjach i wystąpieniach.

2.6. Informacje na temat reprezentowania nauki: czynny udział w zjazdach, konferencjach i sympozjach.

Moje czynne uczestnictwo w konferencjach rozpoczęło się w latach osiemdziesiątych ub. stulecia i miało charakter lokalny (prezentacje w czasie posiedzeń Oddziału Włocławskiego TIP na terenie Wojewódzkiego Szpitala). Szerszy zakres tego typu działalność przybrała na początku lat dziewięćdziesiątych i dotyczyła wykładów w czasie corocznych Włocławskich Konferencji Nefrologicznych (1992, 1997, 1999, 2001, 2002, 2003, 2010, 2011, 2012). Wykłady prezentowałem również w czasie Krakowskich Dni Dializoterapii (2002), a także w czasie Katowickich Seminariów „Postępy w Nefrologii i nadciśnieniu Tętniczym” (2010- „Seminaria Katowickie w obiektywie”, 2012- „Niektórzy patroni szpitali klinicznych w Polsce”). Wielokrotnie współprzewodniczyłem sesjom naukowym podczas Włocławskich Konferencji Nefrologicznych, Krakowskich Dni Dializoterapii, Post American Society of Nephrology Meeting w Gdańsku, a także podczas kursu nefrologicznego w Taorminie na Sycylii we Włoszech. Wchodziłem wielokrotnie w skład Komitetów Naukowych Konferencji m.in. w czasie Światowego Dnia Nerki. W 2013 roku wygłosiłem wykład dotyczący dwóch ważnych postaci związanych z nefrologią (prof. Józef Dietl i dr Samuel Goldflam) w czasie Kongresu IAHN w Patras-Olimpii w Grecji. Przygotowałem także trzy wystawy fotograficzne: „Nasza droga – z historii dializoterapii polskiej” w czasie Krakowskich Dni Dializoterapii w 2010 roku, „Dzieje dializy otrzewnowej w Polsce” w Krakowie w 2012 roku oraz „Członkowie Honorowi Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego” w czasie XI Zjazdu Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego we Wrocławiu w 2013 roku. Obecnie przygotowuję kolejną wystawę fotograficzną (druga część) oraz jeden wykład na sesję podczas XI Krakowskich Dni Dializoterapii we wrześniu 2014 roku organizowane przez Sekcję Historyczną Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego.

2. 7. Udział w badaniach klinicznych.

Uczestniczyłem w ośmiu badaniach klinicznych o zasięgu europejskim i światowym jako główny badacz ośrodka. Badania dotyczyły możliwości stosowania nowych leków w przypadkach niedokrwistości w niewydolności nerek przewlekłej, świądu skóry u chorych z zaawansowaną niewydolnością nerek w okresie leczenia nerkozastępczego, stosowania statyn, zaburzeń gospodarki wapniowo-fosforanowej u chorych z przewlekłą niewydolnością nerek. Jedno badanie (TRINEF) było moim autorskim badaniem i celem jego było zbadanie wpływu trimetazydyny na postęp niewydolności nerek. Wyniki trzech badań zostały opublikowane, a ja byłem współautorem jako współpracownik. Dwie z nich, „Rosuvastatin and cardiovascular events in patients undergoing hemodialysis” oraz “Peginesatide with anemia undergoing hemodialysis” były zamieszczone w New England Journal of Medicine (2010 i 2013), a “Comparison of the therapeutic effects of epoetin zeta and epoetin alpha in the correction of renal anaemia” w Curr. Med. Res. Opin. w 2008 roku. Kolejne wyniki badań klinicznych, w których uczestniczyłem były zamieszczone w pracy „κ-Opioid system in uremic pruritus: multicenter, randomized, double-blind, placebo-controlled clinical studies” opublikowanych w 2005 roku w J. Am. Soc. Nephrol.

Podczas prowadzenia mojej działalności naukowej wielokrotnie bardzo ściśle współpracowałem z jednostkami uniwersyteckimi, zwłaszcza z Katedrą i Kliniką Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego kierowanego przez prof. Bolesława Rutkowskiego oraz Katedrą i Kliniką Nefrologii, Nadciśnienia Tętniczego i Chorób Wewnętrznych Collegium Medicum w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, a także innymi ośrodkami akademickimi i Oddziałami Nefrologicznymi oraz Stacjami Dializ województwa kujawsko – pomorskiego.

2. 8. Zagadnienia dotyczące dializy otrzewnowej.

Szersze zainteresowanie się zagadnieniami dotyczącymi dializy otrzewnowej, a także objęcie kierowniczej funkcji w firmie Diaverum, zaowocowały przygotowaniem i zgłoszeniem na Międzynarodowy Kongres Dializy Otrzewnowej w Madrycie, który odbędzie się we wrześniu tego roku, trzech prac. Prace zostały opracowane przez międzynarodowe

zespoły nefrologów z ośrodków dializ Diaverum z Hiszpanii, Niemiec, Polski, Węgier i Rumunii. Prace zatytułowane „Impact of type of referral and dialysis start on clinical outcomes and final renal replacement therapy in a multicenter integrated care setting”, “Take on characteristics of incident PD patients in Poland, Romania and Hungary at PD/HD Diaverum clinics” i “Evaluation of type of dialysis access for incident patients in HD/PD Diaverum clinics in Poland, Romania and Hungary” zostały już przyjęte przez Komitet Naukowy Kongresu do prezentacji plakatu. We wszystkich jestem jednym z głównych autorów. Kolejne trzy prace zostały zgłoszone na Kongres Amerykańskiego Towarzystwa Nefrologicznego, który odbędzie się w listopadzie 2014 roku i oczekują na ocenę recenzentów.

3. Działalność organizacyjna na rzecz szpitala, towarzystw naukowych i społeczności lokalnej.

W czasie działalności w Towarzystwie Internistów Polskich zorganizowałem kilkadziesiąt konferencji naukowo-szkoleniowych Oddziału Włocławskiego TIP, w tym konferencje z okazji XV i XX-lecia działalności Oddziału Włocławskiego TIP. Obejmowały one zakres wiedzy obejmujący wszystkie podspecjalności wchodzących w skład nauki o chorobach wewnętrznych. Za tę zauważalną aktywność zostałem wyróżniony dwukrotnie przez Zarząd Główny TIP.

W 1992 roku wystąpiłem z wnioskiem do Prof. Bolesława Rutkowskiego, ówczesnego Przewodniczącego Oddziału Gdańsko-Pomorskiego PTN o możliwość organizowania cyklicznych konferencji Towarzystwa we Włocławku. Po uzyskaniu zgody, począwszy od 1992 roku jestem głównym organizatorem Włocławskiej Konferencji Nefrologicznej. W bieżącym roku, w październiku odbędzie się już 22 Konferencja. Uczestniczy w niej corocznie ponad 100 lekarzy, nefrologów i internistów z województw kujawsko-pomorskiego, pomorskiego i warmińsko-mazurskiego. Wykładowcami są wybitni polscy nefrolodzy pochodzący ze wszystkich ośrodków akademickich kraju. Poruszany jest bardzo szeroki zakres wiedzy medycznej obejmujący nefrologię kliniczną, w tym leczenie dializami i transplantacje, a także nauki podstawowe takie jak biochemia i diagnostyka obrazowa. W

1995 roku Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego powierzył mi organizację IX Konferencji Naukowo-Szkoleniowej PTN, która odbyła się we Włocławku w dniach 10-12 października 1996 roku. W tym roku przyznano mi organizację przyszłorocznej konferencji „Postępy w rozwoju dializy otrzewnowej”, organizowanej już od kilkunastu lat w różnych miejscach w Polsce we współpracy z amerykańską firmą Baxter.

Od 1995 roku we współpracy z Polskim Towarzystwem Ultrasonograficznym organizuję także ogólnopolską konferencję o nazwie „Włocławskie Dni Ultrasonograficzne”. Do chwili obecnej odbyło się 20 spotkań, w których wzięło udział ok. 6000 lekarzy różnych specjalności z całego kraju. Również i za tą współpracę zostałem wyróżniony przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Ultrasonograficznego.

Pod koniec lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia, jako kierujący Oddziałem Nefrologii i Dializoterapii Wojewódzkiego Szpitala rozpocząłem współpracę z Kliniką Nefrologii Uniwersytetu w Lund w Szwecji, która polegała na wymianie zawodowej personelu średniego (pielęgniarki), a także wyższego (lekarze). Współpraca była kontynuowana przez kilka lat i była bardzo owocna.

W 2010 roku byłem członkiem Komitetu Organizacyjnego VIII Kongresu Międzynarodowego Stowarzyszenia Historii Nefrologii, który odbywał się w Toruniu.

Od 1998 roku do czasu likwidacji województwa włocławskiego byłem doradcą Wojewody Włocławskiego do spraw „służby zdrowia” uczestnicząc w reorganizacji zakładów opieki zdrowotnej województwa włocławskiego.

4. Praca społeczna.

Aktywną działalność społeczną rozpocząłem w 1973 roku jeszcze w okresie studiów na Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie, gdzie przez sześć lat byłem członkiem Chóru uczelnianego. Współorganizowałem liczne koncerty w kraju, a także poza Polską (Wielka Brytania, Czechosłowacja, Holandia, Francja). W latach 1977-1979 byłem Prezesem Zarządu Chóru i byłem głównym organizatorem koncertów krajowych i zagranicznych (Bułgaria, Francja). Zainteresowanie muzyką w czasach studenckich zaowocowało propagowaniem

możliwości zastosowania muzykoterapii jako potencjalnie mającej bardzo duży wpływ na kreowanie jakości życia wśród pacjentów dotkniętych poważnymi chorobami przewlekłymi wymagających wieloletniej i trudnej terapii, do których należy grupa chorych poddawana procesowi leczenia za pomocą hemodializ. Muzyką interesuję się do dnia dzisiejszego. Jedno moje sprawozdanie z festiwalu jazzowego na Sardynii ukazało się na stronie internetowej Jazz Forum. Innym punktem mojej działalności jest także promowanie zdrowego stylu życia wśród personelu medycznego oraz pacjentów z przewlekłą niewydolnością nerek poprzez organizowanie warsztatów edukacyjnych dla pielęgniarek, szkoleń w zakresie leczenia dietetycznego dla pacjentów oraz propagujących najlepszą metodę leczenia nerkozastępczego, czyli przeszczepiania nerek. Ostatnie tego typu spotkanie odbyło się w sierpniu 2014 roku we Włocławku. We wszystkich tych przedsięwzięciach brałem aktywny udział. Regularnie prowadzę szkolenia wewnątrzoddziałowe ze średnim i wyższym personelem medycznym.

Po zakończeniu studiów i rozpoczęciu pracy zawodowej, w 1982 roku zostałem członkiem Towarzystwa Internistów Polskich. W latach 1989-1992 pełniłem funkcję Sekretarza Oddziału Włocławskiego Towarzystwa. Od 1992 roku przez trzy kadencje, do 2001 roku byłem Przewodniczącym Oddziału Włocławskiego TIP. W 2001 roku zostałem ponownie Sekretarzem, a od 2007 do 2010 roku byłem Członkiem Zarządu OW TIP.

W 1985 roku zostałem członkiem Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego. W latach 1998-2001 byłem Członkiem Zarządu Oddziału Gdańsko-Pomorskiego Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego. Od 2004 roku przez 3 lata byłem V-ce Przewodniczącym Oddziału Gdańsko-Pomorskiego PTN, a w roku 2007 zostałem wybrany Przewodniczącym Oddziału PTN i funkcję tą zgodnie ze Statutem pełniłem przez jedną kadencję. W latach 2010-2013 roku byłem ponownie Członkiem Zarządu. W 2008 roku Zarząd Główny PTN powołał mnie na funkcję Sekretarza nowo utworzonej Sekcji Historycznej PTN, której Przewodniczącym został Prof. Bolesław Rutkowski. Funkcję tę pełnię do chwili obecnej. W 2013 roku podczas Kongresu Międzynarodowego Towarzystwa Historii Nefrologii w Olimpii - Patras w Grecji zostałem wybrany na Członka Zarządu tego międzynarodowego Towarzystwa na lata 2013 - 2017. Podczas tegorocznego Kongresu ERA-EDTA w Amsterdamie razem z innymi Członkami Zarządu reprezentowałem towarzystwo historyczne w rozmowach z Zarządem ERA-EDTA, największego towarzystwa nefrologicznego w Europie.

W latach 2002 – 2008 byłem członkiem Komisji Rewizyjnej Oddziału Kujawsko – Pomorskiego Polskiego Towarzystwa Nadciśnienia Tętniczego.

Poza polskimi towarzystwami naukowymi, Towarzystwa Internistów Polskich i Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego, jestem także długoletnim członkiem European Renal Association – European Dialysis and Transplant Association, International Association for the History of Nephrology, a od 2 lat także International Society of Peritoneal Dialysis.

W okresie od 1992 do 1994 roku byłem V-ce Przewodniczącym Kujawsko – Pomorskiej Okręgowej Izby Lekarskiej w Toruniu, będąc jednocześnie kierującym Delegaturą we Włocławku. W tym okresie zorganizowałem konferencję naukową zatytułowaną „Przeszczepianie narządów”, w której wzięli udział transplantolodzy, chirurdzy i nefrolodzy, a także przedstawiciele etyków kościelnych, ks. prof. Stanisław Olejnik z Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku.

5. Nagrody i odznaczenia.

Za swoją wieloletnią działalność w Chórze Pomorskiej Akademii Medycznej, w 1982 roku zostałem uhonorowany Brązową Odznaką Polskiego Związku Chórów i Orkiestr. W 1989 i w 2003 roku zostałem odznaczony Brązowym i Srebrnym Krzyżem Zasługi za działalność zawodową. W 1994 roku otrzymałem Medal Honorowy Towarzystwa Internistów Polskich, a w 2006 roku Medal 100-lecia Towarzystwa Internistów Polskich za długoletnią i aktywną pracę społeczną w Towarzystwie. W 2009 roku zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Ultrasonograficznego wyróżnił mnie Medalem „Zasłużony dla ultrasonografii polskiej”. W 2012 roku Okręgowa Rada Lekarska Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Lekarskiej w Toruniu nadała mi odznaczenie i tytuł „Pro Gloria Medici”.

6. Podsumowanie.

W chwili obecnej jestem Kierownikiem III Oddziału Chorób Wewnętrznych i Nefrologii Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Włocławku, Dyrektorem Medycznym Stacji

Dializ Diaverum we Włocławku, a także Dyrektorem ds. Dializy Otrzewnowej Diaverum Polska.

Po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych w 2004 roku opublikowałem blisko 50 prac w polskich i zagranicznych czasopismach medycznych poruszających głównie tematykę historii rozwoju nefrologii i leczenia nerkozastępczego w Polsce. Część tych prac była prezentowana w czasie międzynarodowych konferencji organizowanych przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Historii Nefrologii (Taormina, Toruń, Gdańsk, Patras – Olimpia). Ukoronowaniem tej aktywności są dwie monografie dotyczące początków dializoterapii w Polsce i dziejów dializy otrzewnowej w Polsce. Prace te wydane w tej formie są pionierskimi w polskiej literaturze medycznej.

Ściśle współpracuję z Zarządem Głównym Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego jako sekretarz Sekcji Historycznej PTN, a także z Międzynarodowym Stowarzyszeniem Historii Nefrologii jako Członek Zarządu tego Towarzystwa.

Jestem członkiem Towarzystwa Internistów Polskich i Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego, a także trzech towarzystw zagranicznych, European Renal Association-European Dialysis and Transplant Association, International Society of Peritoneal Dialysis i International Association for the History of Nephrology.

Moim specjalnym osiągnięciem naukowym będącym podstawą do ubiegania się o nadanie tytułu doktora habilitowanego jest zestaw dwóch monografii dotyczących historii leczenia nerkozastępczego w Polsce:

1. „Początki dializoterapii w Polsce” wydana przez wydawnictwo medyczne Via Medica z Gdańska w 2011 roku (ISBN 978-83-7599-383-7)

i

2. „Dzieje dializy otrzewnowej w Polsce” wydana przez wydawnictwo medyczne Via Medica z Gdańska w 2014 roku (ISBN 978-83-7599-728-6).

Data 29.08.2014

Podpis Janusz Ostrowski